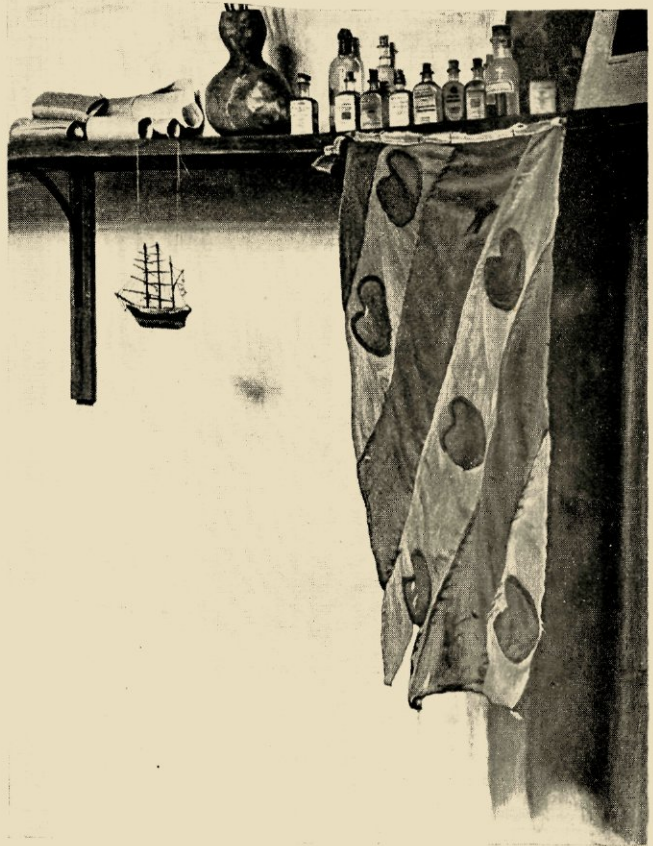

verzameling al dadelijk een goed niveau geven, dat bij een nog iets strengere schifting zich stellig duidelijker zou openbaren. De ouderen, met Moulijn en Jessurun de Mesquita, geven achtergrond aan jongeren, Kuno Brinks, Levigne, Schelfhout, Eekman, Debora Duyvis, Jeanne Bieruma Oosting e.a. Laatstgenoemde treft door haar pittige voordracht en de handigheid waarmee zij effecten weet te bereiken, die met zoo'n vlag van enthousiasme worden gegeven, dat men gaarne wil vergeten iets dergelijks reeds van anderen te hebben gezien. Sterk en eigen is zij noch in haar techniek noch in haar motieven, doch het werk heeft het onderhoudende van een levendige, bewegelijke belangstelling en daarin is het echt. Wij besluiten met de groote buriijn-gravure te noemen van Debora Duyvis, gecomponeerd met motieven van het bedrijvige en het stille Veere. Vergeleken met de oudere gravure van Concarneau is er winst. De Walchersche plaat is als geheel meer gebonden; het fijne en sterke detail bleef, doch het ligt er gevat in de eenheid van het prachtig uitgebalanceerde geheel, dat door zijn edele en zuivere graphische waarden (men kan dat op zoo'n expositie ervaren) zeldzaam is. Het klare spel van de lijnen en het hanteeren van

Dirk Nijland, de Friesche vlag - olieverf - 1937

het open wit van het vlak, weet zij tot een schier abstracte compositie te maken en tegelijkertijd te vereenigen met een epische behoefte aan het vertellende beeld.

A. M. Hammacher

¹ De catalogus bevat over Charley Toorop en Edgar Fernhout onjuiste gegevens. Jan Toorop noch Bremmer zijn hier van invloed geweest. Men mag hier toch een betrouwbare documentatie als eerste eisch stellen.